

да можемъ да докажемъ, че бракъ-тъ се измѣнява заедно съ врѣме-то, народность-та, климатъ-тъ и прави-тѣ. Въ заключение ще забѣлѣжимъ, че у млади-тѣ народи, когато учрѣждения-та имъ сж яки, женидби-тѣ се непрѣстанно увеличаватъ; напротивъ число-то имъ се умалыва и количество-то на неженени-тѣ се уголѣмява, колко-то повече нация-та впада въ развратъ и раскошь и клони къмъ падание. За доказателство на тава достатъчно е да разглѣдаме история-та на цѣвтуца Гърция въ време-то на Аристидида и на смазанна-та Гърция въ врѣме-то на нейно-то отпадане; достатъчно е да прѣгледаме лѣтописи-тѣ на републиканский-тъ Римъ и на Римъ, когато се е намиралъ подъ деспотизмъ-тъ на Цезари-тѣ: тогасъ веднага ще се убѣдимъ, че при строгость-та на прави-тѣ се увеличавало число-то на бракове-тѣ, а на противъ при развратъ-тъ се е смалявало.

Въ древний Римъ сжществували два вида бракове: първий се наричалъ *justae nuptiae*, а другий — *concupinatus*. Първий се сключавалъ мѣжду жена и мжжъ равни по състояние-то си. Вторий бракъ, нарѣченъ *concupinatus*, сключавалъ съюзъ отъ вторий-тъ разрѣдъ: той се сключвалъ мѣжду мжжъ отъ погорно съ жена отъ по-долне съсловие. Дѣца-та, що сж се раждали отъ втория родъ бракъ, нѣмали право за наслѣдство, както сж имали дѣца-та отъ първий-тъ; само, едно, че не сж се наричали съ срамотно-то име незаконнороденни дѣца (пичове), за отличие отъ тия, що сж се раждали отъ публични-тѣ жени.

Тѣзи отличия, диктуванни отъ здравий-тъ разумъ, и мали за цѣль да принудятъ граждани-тѣ заради собствени-тѣ си интереси, заради часть-та си и заради прѣимущества-та на дѣца-та си, да си избиратъ, посрѣдствомъ бракъ-тъ, достойни другарки.

Тѣзи бракове биле унищожени, когато папи-тѣ взели чърковна-та и гражданска-та власть въ ржцѣ-тѣ си, т. е.